

Con Dốc Nhà Làng Đà Lạt Con Đường Nguyễn Biểu Quê Hương

Con dốc Nhà Làng Đà Lạt bây giờ đã có tên đường...Nó mang trọn vẹn linh hồn của một danh nhân nước Việt!

Nguyễn Biểu! Thì ai cũng biết - Anh Hùng Đại Việt kính yêu, ông đã vì nước mà liều, ông đã vì dân phấn đấu!

Ông thấy người Tàú quá xấu / nấu quân của ông để ăn. Chúng dọn cho ông cái mâm / để cái đầu lâu trọn mắt.

Ông cầm dũa lên cầm phặp và ông nhảy sông trầm mình...đem theo cái hồn cái hình của người nước Nam dũng cảm!

Cái chết không làm ông ngán! Tình Yêu Sông Núi Thượng Tôn! Thà chết cho Đất Nước còn...có một con đường lên dốc!

Mỗi bậc cấp lên, tôi khóc, để giọt nước mắt ở đây, nghĩ đến em cặp chân mây xao xuyên lòng người vạn đại!

Với em: Tình Tôi Mãi Mãi! Nguyễn Biểu: Tổ Quốc Muôn Năm. Xưa, dân mình chống xâm lăng, nay dân mình không bán nước...

Bạn ơi, khi tôi dừng bước, con dốc-nhà-làng trong tim! Biết đâu tôi hóa thành chim che mát thành phố Đà Lạt!

Tôi nghe hình như em hát, cuối dốc, đường Phan Đình Phùng! Không hề có lời Cáo Chung gắn với tên đường Nguyễn Biểu!

Tôi biết dân tôi không thiếu một người như tôi làm thơ! Tôi biết đất nước mình dư những người yêu sông yêu núi...

Triệu triệu người đang vũng lội quyết leo lên dốc: Làm Người! Em ơi con mắt em ơi, chân mây, chân mây, một cõi! (*)

Trần Văn Lệ

(*). Hỡi ơi trời đất vô cùng rộng, gom lại không đầy mắt Mỹ Nhân! (Thơ Phạm Thái).